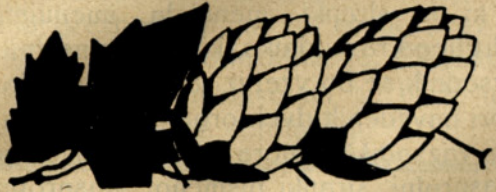

Slovenski hmeljar

Glasiło hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto IV

Celje, dne 30. junija 1933

Štev. 13

Uzance

pri nakupu in prodaji hmelja, ki jih je sestavilo na podlagi dosedanje prakse Hmeljarsko društvo za Slovenijo v Žalcu skupno z Združenjem trgovcev za sreze Celje, Gornjigrad in Šmarje pri Jelšah v Celju:

1. Kupčija se sklene med producentom in trgovcem, ki ima obrtni list, ali pa njegovim pooblaščenecem z obojestranskim podpisom sklepnega lista.

2. Originalni sklepni list obdrži kupec, kopijo pa prodajalec.

3. Kupec izroči pri podpisu sklepnega lista prodajalcu na njegovo zahtevo naplačilo, razen pri nakupu na vzorec.

4. Pooblašчени nakupovalci se morajo izkazati napram prodajalcu in oblastim s pravomočnim pooblastilom hmeljskega trgovca, za katerega nakupujejo, in legitimacijami, izdanimi odnosno vidiranimi od oblasti.

5. Vsi hmeljski zaključki, ki jih napravi pooblaščenec za trgovca, ki je izdal pooblastilo, so za istega veljavni in obvezni. Vsi pridržki za potrditev in razveljavljenje teh sklepov so nedopustni.

6. Razveljavljenje sklepov je mogoče samo z obojestranskim pristankom.

7. Sklepni list mora podpisati v vsakem slučaju lastnik hmelja, ali pa od lastnika pooblaščen, ki jamči s svojim podpisom za vse eventualne posledice.

8. Pri sklepu kupčije na kupu ali v balah vzame kupec v navzočnosti prodajalca primeren ročni vzorec, ki je križem prevezan in pri vozlu prepleten s primerno etiketo, na ta način, da je izključena ponovna otvoritev ročnega vzorca brez poškodbe etikete. V dokaz istinitosti ročnega vzorca

se podpišeta na etiketi kupec in prodajalec. Kupec lahko vzame brezplačno največ tri ročne vzorce od vsake vrste.

9. Količina prodanega blaga mora odgovarjati v sklepnem listu pisani množini. Množina kupljenega blaga se ne dá v vsakem slučaju natančno določiti, radi česar se mora ista določiti v dveh številkah, in sicer od do kg. Prodajalec je dolžan dobaviti in kupec prevzeti množino, ki je v sklepnem listu navedena.

10. Pri vseh kupčijah, ki se izvršijo na podlagi vzorcev brez ogleda blaga na licu mesta, se mora ravnati z vzorci v smislu določbe pod točko 8.

11. Dolžnost prodajalca je, ako proda zastavljeni ali zarubljeni hmelj, da v vsakem takem primeru kupca pred sklepom kupčije obvesti.

12. Do dejanske izročitve je odgovoren za blago prodajalec, četudi bi se bil kvalitativni in kvantitativni prevzem izvršil že prej.

13. Ako ni drugih pogojev, pusti kupec pobasati hmelj po svojem basarju.

14. Ako basar izvrši basanje po nalogu kupca in hmelj pri basanju zdrobi, ni za to odgovoren prodajalec.

15. Ako od kupca poslani basar spozna, da hmelj ni sposoben za basanje, lahko basanje začasno odkloni.

16. Ako prodajalec sam izvrši basanje, je za vse nepravilnosti odgovoren sam.

17. Prodajalec prinese k prevzemu hmelja kopijo sklepnega lista.

18. Dolžnost prodajalca je, da dobavi hmelj nevlažen in nemočen, ter je za te poškodbe odgovoren.

19. Kvalitativni prevzem blaga se izvrši pri tehtanju na ta način, da kupec ali njegov zastopnik v navzočnosti prodajalca ali njegovega za-

stopnika, ki je prišel k prevzemu hmelja, istega pregleda. V slučaju spora, če odprti vzorec ne odgovarja dovoženemu blagu, se po točki 8 opremljeni vzorec primerja z dovoženim blagom.

20. V slučaju, da je kupec hmelj naprej prodal pred prevzemom, ima prodajalec eventualne spore rešiti s prvim kupcem, odnosno samo prvi kupec s prodajalcem.

21. Za oddajo blaga in prevzem kupnine se smatra, ako ni drugače določeno, pooblaščen oni, ki je prisostvoval tehtanju.

22. Prevzem in plačilo se izvrši pri tehtanju blaga, ako ni drugače pogojeno.

23. Vreče, ki so last prodajalca, ima vrniti kupec v istem stanju najkasneje do prihodnjega 1. avgusta. Neporabljene vreče, ki jih je dal kupec za pobasanje hmelja, je dolžan prodajalec vrniti pri dobavi hmelja, sicer je odgovoren za povrnitev vrednosti vreč. Prodajalec je dolžan po sklepu kupčije, ako nima svojih vreč, dvigniti iste pri kupcu.

24. Tara običajnih lahkih vreč se računa največ 2 kg za komad.

25. Prodajalec mora izročiti kupcu pri dobavi poverilnico svoje občine, ako jo le-ta zahteva, v svrhu oznamovanja hmelja.

26. V slučaju, da najde kupec naknadno pri izpraznjenju, žvepljanju itd. napačno pakovanje, kamenje in druge predmete, je za škodo odgovoren prodajalec.

27. Hmeljarsko društvo za Slovenijo v Žalcu in Združenje trgovcev za sreze Celje, Gornjigrad in Šmarje pri Jelšah v Celju sta se sporazumela, da ima formular sklepnega lista sledeče besedilo in sledečo obliko:

»Taksa uničena na originalu.

Firma.

Datum.

Gosp.:

po domače:

v: proda g.:

kg hmelja letnika:

glasom vzorca (ev):

po Din: za 1 kg

postavljeno:

Prodajalec potrdi prejem Din: na račun
kupnine, ostanek se izplača:

Za vse spore, ki bi nastali iz tega pravnega posla, izključujeta obe stranki pristojnost rednih sodišč in se podvržeta razsodišču, obstoječem iz treh razsodnikov, od katerih imenujeta vsaka stranka po enega, in sicer izmed oseb, določenih od Hmeljarskega društva za Slovenijo v Žalcu in

od Združenja trgovcev za sreze Celje, Gornjigrad in Šmarje pri Jelšah v Celju. Seznam razsodnikov se začetkom meseca julija vsakega leta dostavi Zbornici za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani. Razsodnika, ki ju stranki imenujeta, imenujeta sporazumno tretjega razsodnika, ki je prvomestnik. Tudi tretji razsodnik se bo vzel iz razsodnikov, določenih od gori navedenih dveh organizacij. Stranka, ki zahteva razsodišče, mora naznaniti svojega razsodnika nasprotni stranki pismeno. Nasprotna stranka mora sporočiti svojega razsodnika prvi stranki, ki zahteva razsodišče, takoj ali pa najkasneje v treh dneh po prejemu tožadavnega poziva. Istotako morata izbrati tudi ta dva razsodnika tretjega razsodnika v teku treh dni, sicer ga bo postavila Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani izmed razsodnikov, določenih od gori navedenih dveh organizacij. Stranka, ki zahteva razsodišče, mora predujmoma položiti za stroške razsodišča pri prvomestniku tisti znesek, ki ga ji ta sporoči, in sicer najkasneje v treh dneh po prejemu tožadavnega poziva. Če stroškovnega predujma predlagajoča stranka pravočasno ne položi in tudi nasprotna stranka na poseben poziv v istem roku ne položi tega predujma, zgubi razsodiščna pogodba za ta pravni posel svojo veljavo. Glede vseh drugih vprašanj veljajo zadevni predpisi c.p.p.

Prečitano in v znak soglasja lastnoročno podpisano.

Kupec:

Prodajalec:

Sprejeto na seji glavnega odbora 12. junija 1933 — Hmeljarsko društvo za Slovenijo v Žalcu — F. Roblek l. r., Anton Petriček l. r.

Sprejeto na sejah dne 3. maja in 12. junija 1933 — Združenje trgovcev za sreze Celje, Gornjigrad in Šmarje pri Jelšah v Celju — Piliš l. r., Vilko Senica l. r.

Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani je z dnem 17. junija 1933 po št. 10.877 izjavila, da je navedena določila sprejela v smislu § 3, t. 6, uredbe o zbornicah v seznam (zbornik) uzanc svojega področja.

* * *

Tako smo torej le dobili uzance in upamo, da bo sedaj konec večnega izkoriščanja hmeljarjev od strani nekaterih nesolidnih trgovcev in nakupovalcev. Dolgo je trajal in trd je bil boj za uzance, toda končno je odločna zahteva hmeljarjev le zmagała ter se ji niso upali upirati več niti najbolj trdovratni in starokopitni nasprotniki. Saj so na zadnjem občnem zboru Hmeljarskega društva vse savinjske podružnice postavile enoglasno zahtevo po uzancah, pošteni trgovci pa so potrebo uzanc

že davno sami uvideli v prepričanju, da so uzance potrebne in bodo koristne prav tako njim kakor producentom.

Razpravljati sedaj podrobneje o uzancah bi bilo brezpomembno, saj se bo prav kmalu pokazalo, kako se bodo obnesle, v koliko so dobre in v koliko pomanjkljive ter se bodo morda morale še izpopolniti ali spremeniti.

Ivan Šlander:

K gnojenju naših hmeljišč

Vsak kmetovalec si prizadeva izsiliti iz svoje ljubljene zemlje kar največ in najboljših pridelkov, prav posebno pa še hmeljar. Kot tak in s tem namenom preizkušam na hmelju že mnogo let različna umetna in domača gnojila, pa se mi ni nobeno tako dobro obneslo, kakor svojevrstno brezplačno gnojilo, katerega si lahko napravi vsak sam doma. Na državni cesti je vedno dovolj cestnega blata in prahu, katerega hmeljar prav lahko spravi ob priliki k svojemu gnojišču. No in potem, kadarkoli se gnoj spravlja izpod živine na gnojišče, se vedno na vsako plast gnoja naloži plast cestnega blata ter vse skupaj večkrat zalije z gnojnico. Tako pripravljen gnoj je, po moji izkušnji vsaj, najizdatnejši v hmeljišču ter ima za posledico bogate in zlasti po teži ter barvi najlepše pridelke.

Na misel, mešati domači gnoj s cestnim blatom me je pripeljalo hmeljišče mojega soseda, ki leži tik ob državni cesti in v katero dospe vedno dovolj cestnega prahu in blata. Človek bi kar strmel, kako lepo, zdravo in čvrsto uspeva hmelj v tem nasadu, pa četudi je bil pozneje obrezan kakor drugod. Leta in leta sem gnojl poprej svojemu hmelju z različnimi dragimi umetnimi gnojili in dobil še tudi obilne pridelke, le kakovost pač ni odgovarjala. Ponujal sem in obesil končno svoj pridelek sedaj enemu, pa zopet drugemu kupcu, no, prihodnje leto istega gotovo ni bilo več blizu. Zato pa sedaj za hmelj ne rabim nobenega umetnega gnojila več, temveč le s cestnim blatom premešan in z gnojnico zaliti hlevski gnoj, pa dosežem boljše uspehe kakor z vsemi umetnimi gnojili — ter vedno prav lahko prodam. Ko sem lani pripeljal prodani pridelek trgovcu in je prva bala tehtala 74 kg, jo je kar hitro velel prerezati, misleč, da je Bog ve kaj notri, ali pa da je vsaj blago mokro. Ko pa se je prepričal, da je v bali le čist in popolnoma suh, toda izredno težak in kompakten hmelj, se je izrazil, da je pač neverjetno, da se v Grajski vasi dobi tako lep hmelj in da se tak hmelj pač lahko kosá z najboljšim češkim.

Take so moje izkušnje z gnojem in gnojenjem v hmeljiščih in mislim, da bi bilo prav, če bi si vsi skupaj pomagali na ta način ter uporabljali manj umetnih gnojil, ker bi tako pridelali zlasti v barvi mnogo boljše in tudi dosti bolj težko blago.

Op. ur.: Četudi se ne morejo vsi hmeljarji ravnati po izkušnjah g. Šlandra, ker bi preveč ostrugali ceste in prišli najbrž kaj kmalu v spor s cestarji in cestnimi odbori, pa njegove izkušnje zopet dokazujejo upravičenost naše ponovne trditve, da našim hmeljiščem splošno primanjkuje apna in da jih je neobhodno potrebno apnati, da pridelamo bolj težko ter v barvi lepše in bolj stanovitno blago.

Pivo iz Amerike

Komaj je začela Amerika variti pivo, ga že tudi izvažala. Seveda pa z izvozom zaenkral ni sile. Nedavno je namreč ameriška kolonija v Parizu prejela iz USA prvo in tudi pristno ameriško pivo. Je to pivo, kakor se vari v Ameriki po ukinitvi prohibicije, z največ 3,2% alkohola, na katero so Američani željno čakali celih 14 let in kateremu so sedaj dali priimek »sladka Adelina«.

Ameriško pivo, ki je prispelo v Evropo, se ne more meriti z našim visokoodstočnim pivom, čeprav je na steklenicah, ki držijo le slabega pol litra, označeno kot budjeviško pivo. Pri prvi poskušnji v Parizu, katere se je udeležilo mnogo pivopivcev-Američanov, so prepevali vse ameriške pивske pesmi, zlasti ono znano »Dobri stari časi so zopet se vrnili«. Ob štirih popoldne so načeli prvo pošiljko, ob sedmih zvečer pa je bila že prazna tudi zadnja steklenica.

Glede kakovosti ameriškega piva so, kakor poroča »Matin«, mnenja zelo različna. Nekateri trdijo, da ima močnejši, drugi zopet, da ima šibkejši okus kakor francoska in nemška piva; vsi pa se strinjajo v tem, da je pač drugačnega okusa. Najboljši poznavalci piva trdijo, da vsebuje vse-kakor mnogo več hmelja kakor pa evroska piva.

Obenem s prvim pivom pa je prispela iz Amerike tudi vest, da je v New Vorku popolnoma zmanjkalo sira vsake vrste, ker so vsega pojedli pivopivci. Brzjavno so naročili iz Kanade in Evrope nove zaloge sira, da zadostijo vedno večji želji po siru. Prav tako se tudi nasoljenih rib uživa vedno več ter jih bo v kratkem začelo primanjkovati. Seveda, k pivu je treba prigrizniti in tu pač najbolje tekne sir ali pa nasoljene ribe. No, Amečanom torej tudi živinorejci lahko želijo dober tek, da bo tudi sirarske krize prej konec.

Glede okolnosti, da je v ameriškem pivu več hmelja, pa je stvar čisto razumljiva. Ker je pivo šibkejšje, bi se hitreje pokvarilo in mu je zato treba dodati več hmelja, ki ima med drugimi tudi važno nalogo, da pivo konservira ter ga ohrani, da se ne pokvari. Za nas hmeljarje bi bilo prav, če bi tudi evropske pivovarne varile raje nekoliko šibkejšje pivo, ki bi bilo lahko tudi ceneje in za katero bi se porabilo več hmelja. Morda bi se na ta način tudi konsum piva zopet dvignil.

Razno

Pijanost v Ameriki popušča, odkar so ukinili prohibicijo, ker so Američani opustili prepovedane močne alkoholne pijače in pijejo rajši dovoljeno lahko pivo. Tudi pri ugotovljenih slučajih pijanosti ista ni bila posledica piva, temveč raznih zdravilnih vod za lase in drugih zdravil, ki vsebujejo alkohol in katere nekateri še vedno uživajo v nedostatku drugih alkoholnih pijač.

V USA so stroge odredbe za uvoz hmelja. Kmetijsko ministrstvo je namreč odredilo, da mora pri vsaki pošiljki hmelja iz inozemstva v USA biti navedeno, če je hmelj prepariran z žveplovim dvokisom. Vsaka pošiljka se tudi preskusi, koliko vsebuje hmelj arzenika, in če ga ima več kakor navadno, se pošiljka zavrne in se mora odposlati nazaj ali pa pod nadzorstvom carinarnice uničiti.

Poraba hmelja v Angliji je znašala lani 109.794 stotov, dočim predlani še 153.644 stotov in v letu 1914 celó 275.212 stotov.

Pije se vedno manj. Konsum piva je v Nemčiji nazadoval s 118 l povprečno letno na osebo v letu 1930 na 60 l v letu 1932, v Angliji pa z 81 na 74 in 69 l.

Pivo v starih časih ni bilo nič podobno današnjemu. Stari Germani so proizvajali pivo iz enozrnate pšenice, katero so pustili skaliti, posušiti, potem pa jo stolkli in pomešali z vodo. Pri toploti kakih 60° C so pustili to mešanico stati, da se je spremenil škrob v sladkor. Včasih so primešali tudi nekoliko medu, da bi bilo pivo bolj močno. Potem so pridali še kvasa in pustili prevreti. Tako je bilo pivo gotovo in se je takoj pilo. Seveda je bilo bolj podobno kakšni omaki kakor pa današnjemu pivu. Slično so proizvajali pivo tudi stari Slovani, ki pa so začeli dodajati pivu tudi hmelj prej kakor pa Germani.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Hmeljski nasadi so si pri nekoliko toplejšem vremenu zadnjih štirinajst dni precej opomogli, vendar je stanje še vedno silno neenakomerno. Dočim je v najboljših nasadih dosegla rastlina že skoro do vrha opor ter odgnala mnogo stranskih poganjkov, je v drugih še zelo zaostala. Bolj suho in zlasti ponoči bolj toplo vreme bi bilo že nujno potrebno. Rastlina je v splošnem in zlasti v zoper peronosporo zaščitno škropljenih nasadih bujno zelena in zdrava, le v nekaterih legah so se pojavile uši. — Kupčija miruje ter niti za starejše letnike niti za predprodajo letošnjega pridelka ni mnogo zanimanja.

Vojvodina: Radi hladnega in deževnega vremena je hmeljska rastlina precej zaostala v razvoju. V nekaterih redkih nasadih je sicer rastlina že dosegla do vrha opor, vendar se zadnji čas vedno bolj širi peronospora, proti kateri hmeljarji pridno škropijo z bakreno-apneno brozgo in odstranjujejo napadene poganjke. — V kupčiji je nastopilo zatišje. Lanski pridelek je že razprodan, za starejše pa se nudi 2–3 Din za kg. Za predprodajo letošnjega pridelka ni zanimanja.

Češkoslovaška: Stanje hmeljskih nasadov je zelo neenakomerno in je rastlina splošno znatno zaostala v razvoju. Z izenačenjem nasadov pač ni mogoče več računati. Vlaga ima sedaj hmelj dovolj, vendar so noči še vedno prehladne, kar zelo pospešuje širjenje uši, proti katerim je bilo v nekaterih legah že neobhodno potrebno pričeti z obrambnim škropljenjem. Širjenje peronospore je radi bolj suhega vremena in zaščitnega škropljenja precej prenehalo. Sličen položaj kakor v žateškem je tudi v ostalih okoliših. — Na tržišču je zanimanje precej ponehalo ter so tudi cene popustile. Lanski pridelek notira sedaj 75–95 Din, predlanski pa 30–34 Din za kg. Znamkovanih je bilo dosedaj v Žalcu 42.531 bal v skupni teži 55.326 stotov letnika 1932.

Nemčija: Razvoj hmeljske rastline le počasi napreduje, ker je vreme še vedno pretežno hladno in deževno. Poleg peronospore se zadnji čas jako širijo tudi uši ter imajo hmeljarji mnogo posla, da boleznin škodljivci nasadov popolnoma ne uničijo. Semtertja je rastlina res dosegla že $\frac{1}{2}$ – $\frac{2}{3}$ opor, toda večinoma so nasadi daleč zaostali in je upanje na letošnji pridelek kaj slabo. Skrajno neugodno vreme onemogoča zatiranje peronospore, ki je nekatere nasade že docela uničila in bo povzročila, da bodo pridelki glede množine in glede kakovosti kaj slabo izpadli. — Na tržišču je zanimanje docela ponehalo in sploh skoro ni več prometa. Cene pa so ostale v glavnem še nespremenjene in boljše blago lanskega pridelka notira Hallertauski in Spaltški hmelj 91–103 Din, gorski (Hersbruck) 77–91 Din in najboljši Tettnangski 100–103 Din za kg — vendar so cene le bolj nominalne. Tudi za letnik 1931 ni več mnogo zanimanja, notira pa 31–42 Din za kg.

Francija: Stanje hmeljskih nasadov je zelo različno in je v nekaterih dosegla rastlina že do $\frac{2}{3}$ opor, v drugih pa zopet komaj do 1 m visoko. Pri toplem in deževnem vremenu se silno hitro širi peronospora, ki v Burgundu že resno ogroža letošnje pridelke. Splošno vlada glede letine veliko malodušje in se računa, da celokupni pridelek ne bo znašal nad 2000 stotov. — V kupčiji je zanimanje in povpraševanje ponehalo. Zadnji čas je bilo prodanega nekaj alzaškega hmelja lanskega pridelka po 84 Din ter nekaj starejšega blaga po 11 Din za kilogram.

Poljska: Položaj nespremenjen. Razvoj hmeljske rastline le počasi napreduje, ker je vreme še vedno zelo hladno. — V kupčiji je nastopilo popolno mrtvilo.

Belgija: Radi pretežno hladnega in deževnega vremena hmeljska rastlina zelo zaostaja v razvoju. Hmeljske uši resno ogrožajo nasade ter tudi obrambno škropljenje pri tem vremenu prav malo zaleže. Izgledi na letino so slabi. V Alustu se tudi peronospora vedno bolj širi. — Tržišče je mirno in le bolj nominalno notira letnik 1932 Alost in Poperinghe 53 Din, letnik 1933 v predprodaji pa 47 Din za kilogram.

Anglija: Stanje hmeljskih nasadov je prejkoslej prav dobro. Vkljub toplemu in suhemu vremenu se pojavlja sicer semtertja peronospora, vendar se dalje ne širi. Tudi uši so se pojavile v nekaterih okoliših. Ponekod že primanjkuje vlage. Splošno pa stanje nasadov zadovoljava in obeta v vsakem oziru prvovrsne in obilne pridelke. — Na hmeljskem tržišču je postalo mirneje, vendar je bilo zadnji čas še precej prometa. Cene se držijo in lanski pridelek notira 57—62 Din, predlanski 7—20 Din, letnik 1930 pa 5—10 Din in letnik 1929 tudi še 5—7 Din za kilogram.

Amerika: Položaj v glavnem nespremenjen. Razvoj hmeljske rastline dobro napreduje in obeta zadovoljive pridelke. Rastlina je zdrava, le sajavost se pojavlja v večjem obsegu. — Na tržišču je postalo znatno mirnejše, cene pa se še držijo in so ostale v glavnem nespremenjene. Zelo mnogo letošnjega pridelka je že prodanega vnaprej.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

Splošno: Stanje hmeljskih nasadov je povsod, kjer se prideluje žlahtni hmelj, silno neenakomerno in je rastlina večinoma zelo zaostala v razvoju, ker je vreme povsod prehladno in večinoma tudi predeževno. Peronospora nastopa povsod, tudi uši je dosti in semtertja se pojavlja že tudi rdeči pajek, tako da je letos pravo leto škodljivcev in bolezni. Računa se, da bodo pridelki žlahtnega hmelja zelo pičli in tudi po kakovosti ne najboljše. Obratno pa je stanje nasadov v Angliji in Ameriki pri trajno ugodnem vremenu prav dobro in obeta obilne pridelke. — V kupčiji je nastopilo povsod zatišje. Zaloge lanskega in predlanskega pridelka

so večinoma prešle v roke pivovarn, za starejše letnike pa ni zanimanja, ker so se v Ameriki računi glede konsuma piva izjalovili in konsum celó že pada, kakor tudi drugod večinoma nazaduje. Najbrž bi šele pičli letošnji pridelek mogel vzbuditi zanimanje in povpraševanje tudi za starejše letnike.

*

VI. Poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo.

žalec v Savinjski dolini, 20. junija 1933: Vremenske razmere so se le v toliko spremenile, da so postale noči toplejše, medtem ko so neprestane padavine nadalje ovirale obdelovanje nasadov. V boljših legah so trte zrasle že do $\frac{3}{4}$ drogove visokosti in višje, v slabejših legah pa le 1—1 $\frac{1}{2}$ m visoko. S predvčerajšnjimi burnimi nalivi in z močnim ohlajenjem je navidezno končano dolgo trajajoče neugodno vreme.

Za razvedrilo

Iz šolskih klopi.

Učitelj razlaga v drugem razredu: »Z ljudmi morate vedno biti ljubeznivi. Ne sme miniti dan, da ne bi komu kaj dobrega storili ali koga osrečili. Ali si ti, Janezek, včeraj koga osrečil, ali mu storil kaj dobrega?«

Janezek: »Da, gospod učitelj, pri stari mami sem bil, in ko sem šel, je bila vsa srečna.«

Hišni gospodar.

»Oprostite,« se predstavi agent, »saj ste vi hišni gospodar, kaj ne?«

»Da, moja žena je za štirinajst dni odpoštovala.«

Bolhači bodo uničili hmelj,

ako ga ne poškopite
z apnenim arzeniatom

„Aresin“ ali poprašite z arzenovim sredstvom „Gralit“.

Tudi za škropljenje sadnega drevja
zoper črvičnost in škrlup z 1% nim

„Nosprasen“-om je sedaj najprimernejši čas! Vsa ta preizkušena sredstva svetovne trdnice

»Bayer-Meister Lucius«

se dobi v Celju — skladišče Kmetijske družbe.

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

◆
Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem
◆

◆
Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev
◆

Umetna gnojila, krmila,
travna in deteljna se-
mena, galico, žveplo,
vsa sredstva za po-
končavanje škod-
ljivcev na drevju in
hmelju, sadjarsko
in vrtnarsko orodje,
kmetijske stroje
in vse druge
kmetijske
potrebščine

oddaja najceneje

Skladišče KMETIJSKE DRUŽBE

v Celju, Aškerčeva ulica

Zaloga cementa!

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le
Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelu in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpoki: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, **zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva** v vseh oblikah, **zavarovanja avtomobilov** zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica šte. 10.